

Thesis Title	Marginalization and Local Response to the State Forestry Management: A Case Study of Makong Community in Phong Nha-Ke Bang National Park, Central Vietnam	
Author	Ms. Hoang Thi Xuan Diem	
Degree	Master of Arts (Sustainable Development)	
Thesis Advisory Committee	Lect. Dr. Chayan Vaddhanaphuti	Chairperson
	Lect. Dr. Pinkaew Luangaramsri	Member
	Lect. Suriya Smutkupt	Member

ABSTRACT

This thesis is a study of the marginalization and responses of the Makong people in the context of development in Vietnam, concentrating on the ways in which the forestry management programs in Phong Nha-Ke Bang National Park have been implemented and have impacted local livelihood.

Exploring the local cultural landscape and ritual practice of the Makong people, an ethnic group in frontier area of Central Vietnam, the thesis provides an argument against the mainstream perception that shifting cultivation practice among ethnic groups destroys forest and environment. The study discovers that the Makong perceive forest as their identity and it links to their ancestral past. They have thus conserved the forest as maintaining their identity and remembering their ancestors.

By examining the policy practice in Phong Nha-Ke Bang National Park, the thesis reveals that traditional cultural practice of the Makong people is not recognized by the state authorities. The government just looks at forest as an economical and biological resource. State programs thus aim to conserve only economical and ecological values of the forest. They have demarcated protected areas and excluded local people from the access to their own forest which they used for their rotational shifting cultivation. The state has introduced programs which aim to change the “primitive” and “backward” life of the Makong people. Consequently, the Makong are not only gradually forced to abandon practicing their traditional livelihood, but their spiritual life is also redefined by the local state authorities. This issue is

illustrated through the analysis of changes in role of local institutions and changes of meanings of cultural rituals, specifically Drum Beating Ceremony and social morality and relationship.

Drum Beating Ceremony is a part of the Makong's identity, but currently this ritual practice is interfered by district authorities. People have to follow guidance from the district officials who pose themselves as "consultants", advising the Makong how to improve their life. However, the "consultants" have prejudices against mountainous ethnic minority people and do not understand their local cultures. They have imposed the ideology of the Kinh ethnic majority onto the ethnic minority communities. As a result, the dominance of modern knowledge in the Makong community is threatening the Makong's culture and their traditional values.

The Makong's view of the state officials and state programs and their adjustment in livelihood strategies are taken into account as an expression of local responses. The study looks at changes in both material and spiritual aspects in order to understand local reactions in the new context.

Under the state control over forest resources that leads to an enclosure of shifting cultivation practice, firstly, the Makong people have to look for new livelihood strategies. Exploiting forest products for cash, trading, adopting new crops and involving in government works are practiced in order to secure livelihood. Secondly, the Makong people have modified the form and sense of ritual practices. They have also changed their perception about social morality and social relationship to adapt to the social change.

Due to limitation of time, this thesis just focuses on Makong people in Caroong village. However, its findings suggest that natural resource management and development policies should be more people-centered. Policy-makers should concern both economic and spiritual life of the local people. Its emphasis on cultural landscape and ritual practice suggests that the state pays a closer attention on the diversity of cultural practice in the forest rather than homogenize the forest and ethnic cultures.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ กระบวนการกลายเป็นชายขอบและปฏิบัติการโต้ตอบของท้องถิ่นที่มีต่อการจัดการป่าของรัฐ: กรณีศึกษาชุมชนมะก่องในเขตอุทยานแห่งชาติพงญา-แกะบาง ในเวียดนามตอนกลาง

ผู้เขียน นางสาว ฮวง ทิ ชวน เยียม

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ชยันต์	ววรรณะภูติ	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.ปิ่นแก้ว	เหลือองอรามศรี	กรรมการ
อาจารย์สุรียา	สมุทคุปต์	กรรมการ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือการศึกษากระบวนการเป็นชายขอบและปฏิบัติการโต้ตอบของชาติพันธุ์มะก่องในบริบทการพัฒนาในประเทศเวียดนาม เน้นโปรแกรมการบริหารจัดการป่าไม้ในอุทยานแห่งชาติพงญา – แกะบาง ที่ได้นำไปปฏิบัติและผลกระทบที่มีต่อวิถีชีวิตท้องถิ่น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาบุกเบิกเรื่องภูมินิเวศน์วัฒนธรรมและพิธีกรรมของชาติพันธุ์มะก่องจากพื้นที่ชายแดนภาคกลางของประเทศเวียดนาม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำเสนอข้อค้นพบว่าการเกษตรกรรมไร้หมุนเวียนของกลุ่มชาติพันธุ์มะก่องไม่ได้ทำลายป่าและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นแนวคิดหลักของคนทั่วไป ป่าไม้คืออัตลักษณ์ของชาติพันธุ์มะก่องและเชื่อมโยงกับบรรพชนจากอดีต ตามวิถีศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์มะก่อง กลุ่มชนชาติพันธุ์มะก่องจึงต้องอนุรักษ์ป่าและอัตลักษณ์เพื่อจะได้ระลึกถึงบรรพชน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษานโยบายและการปฏิบัติการในอุทยานแห่งชาติพงญา – แกะบาง และได้ค้นพบพนักงานของรัฐผู้ดูแลอุทยานไม่ยอมรับจารีตดั้งเดิมที่ชาติพันธุ์มะก่องใช้ปฏิบัติในวิถีชีวิต รัฐมองเห็นว่าป่าเป็นเพียงทรัพยากรที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและทางชีวภาพเท่านั้นโครงการเกี่ยวกับป่าของรัฐมุ่งที่จะอนุรักษ์คุณค่าทางเศรษฐกิจและชีวภาพเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติของรัฐได้ทำลายเขตแดนของป่าอนุรักษ์และกันชาติพันธุ์มะก่องไม่สามารถเข้าไปทำมาหากินในพื้นที่ป่าที่เขาเคยทำมาหากินในการทำไร่หมุนเวียน รัฐยังได้นำเสนอโครงการพัฒนาที่มุ่งเปลี่ยนวิถีชีวิตของ “คนป่าเถื่อน” และ “คนล่าหาลัง” ของชาติพันธุ์มะก่อง ผลกระทบ

ที่ตามมาก็คือ ชาติพันธุ์มกะกองไม่เพียงแต่ถูกบังคับให้ละทิ้งวิถีชีวิตตามจารีตประเพณีในการดำรงชีวิต แต่วิถีทางจิตวิญญาณยังถูกบังคับให้ปรับเปลี่ยนที่ละเล็กทีละน้อยตามการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อค้นพบนี้ปรากฏอยู่ในการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของสถาบันและความหมายทางวัฒนธรรมของพิธีกรรม เช่น พิธีกรรมตีกลอง/เส่งกลอง และจริยธรรมและความสัมพันธ์ของชาติพันธุ์มกะกองอีกด้วย

พิธีกรรมตีกลอง/เส่งกลอง คือ อัตลักษณ์ส่วนหนึ่งของชาติพันธุ์มกะกอง แต่ปัจจุบันพิธีกรรมตีกลอง/เส่งกลองถูกแทรกแซงโดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติของรัฐ ชาติพันธุ์มกะกองต้องปฏิบัติตามคำแนะนำในการประกอบพิธีกรรมนั้น จากเจ้าหน้าที่อุทยานของรัฐในฐานะที่ปรึกษาผู้ชี้แนะให้ชาติพันธุ์มกะกองพัฒนาวิถีชีวิตให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม "ที่ปรึกษา" มีอคติต่อกลุ่มชาติพันธุ์ผู้อาศัยอยู่บนพื้นที่ภูเขา ผู้ที่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นพื้นบ้านได้ครอบงำโดยอุดมการณ์ของชาติพันธุ์กึ่ง ชาติพันธุ์กลุ่มใหญ่ผู้มีอำนาจของรัฐ ผลที่ปรากฏความรู้หลักแบบทันสมัยที่ทรงอิทธิพลที่นำเข้าไปใช้ในชุมชนชาติพันธุ์มกะกอง มุ่งทำลายวัฒนธรรมและค่านิยมดั้งเดิมของชาติพันธุ์มกะกอง

ชาติพันธุ์มกะกองตอบโต้โปรแกรมที่รัฐนำไปปฏิบัติในชุมชนโดยการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำรงชีพตามที่ปรากฏในการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุและทางจิตวิญญาณในบริบทปัจจุบัน

ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะพื้นที่สำหรับการทำการเกษตรกรรมใช้หมุนเวียนถูกปิดลง ชาติพันธุ์มกะกองต้อง 1. หากกลยุทธ์ใหม่ที่จะดำรงชีวิตรอดได้โดยการเก็บหาของป่าเพื่อขายให้มีเงินแลกเปลี่ยนอื่น ๆ ยอมปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่ ๆ หรือทำงานเป็นลูกจ้างเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเพื่อความมั่นคงในการดำรงชีวิตอยู่รอดได้ 2. ชาติพันธุ์มกะกองปรับเปลี่ยนรูปแบบและความหมายของพิธีกรรมสำหรับการดำรงชีวิต ชาติพันธุ์มกะกองเน้นความคิดที่เกี่ยวกับศีลธรรมและความสัมพันธ์กับคนรอบข้างในการปรับเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเรื่องของชาติพันธุ์มกะกองในหมู่บ้านการ่อง เนื่องจากการศึกษาภาคสนามครั้งนี้มีข้อจำกัดบางประการ ข้อค้นพบและข้อวิเคราะห์จากการศึกษาเสนอว่า การจัดการและการพัฒนา นโยบายการจัดการทรัพยากรป่าควรอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มมิติของการให้คนเป็นศูนย์กลาง ผู้สร้างนโยบายควรอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสนใจมิติเศรษฐกิจและจิตวิญญาณของคนท้องถิ่น คนพื้นบ้าน และที่สำคัญกว่านั้นรัฐต้องยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมแทนที่จะดำเนินการสร้างนโยบายการจัดการป่าเชิงเดียว